

Προδικος (μη γραπτέον Ἡροδικος;)

Σηλυβριανός.

λα΄

Προδικος τοὺς πυρεταίνοντας ἔκτεινε
δρομοῖσι, πάλησι, πυρίησι, καὶ τὸ πυρετῶδες πολέμιον
λιμῶ, περιόδοισι πολλῆσι, δρομοῖσιν, ἀνατρίψει, κόννον πύ-
νον αὐτοῖσι.

Γαληνοῦ

Ἵποκράτους καὶ
Ἵπποκράτους Ἐπι-
δημιῶν. Στ.

Ἐκδ. Λειψίας
1829.

Σελ. 98 - 99-100

Καὶ ταύτην τὴν ῥῆσιν ἄλλος ἄλλως γράφει, τινὲς μὲν ὑπαλλάττοντες
τὴν λέξιν τοιάνδε, περιόδοισι, πάλησιν, ἔνιοι δ' ἐν ἀρχῇ πάλησι. τι-
νὲς δ' ἐξαίροντες τὸ πάλησιν, ἔνιοι δ' ἐν ἀρχῇ προστιθέντες λιμῶ
περιόδους μὲν οὖν καλεῖ τοὺς βραδεῖς περιπατοῦς ἐπὶ πλείονα χρό-
νον ἐκτεινομένους (466) ὡς ἐν τῷ περὶ διαίτης ὀξέων αὐτὸς ἔφη .
βραδεῖαν συχνὴν περιόδον πλανηθῆναι, καὶ Πλάτων μὲν μέμνηται τοῦ
Προδίκου ὡς πολλοῖς περιπατοῖς χρωμένου. τίνος δὲ νῦν Προδίκου
μνημονεύει, πρότερον τοῦ Λεοντίου ἢ τοῦ Σηλυβριανοῦ περιτόν ζητεῖν
ἐν ἄλλω γὰρ λόγῳ τὰ τοιαῦτα πάντως διέρχομαι. νυνὶ δ' οὐ που καιρὸς
ιστορικῶν ζητημάτων, ὅπου καὶ τῶν γεγραμμένων τισὶν ἐξηγήσεως οὐκ
ὀλίγας περιχιπόντες ἀγαπῶμεν, εἰάν ἐν ὀκτώ βιβλίοις συμπληρώσωμεν
τὴν ἐξήγησιν. διὰ τί δὲ μέμφεται τὸν Προδικὸν αὐτὸς ἐδήλωσεν εἰπὼν
τὸ πυρετῶδες πολέμιον εἶναι περιόδοισιν ἢ λιμῶ, δηλὸν δ' ὅτι καὶ
τοῖς ἄλλοις ἠ κατέλεξε, καὶ γὰρ ταῖς πάλαις καὶ τῇ πυρίᾳ καὶ τῇ
ἀνατρίψει τὸ πυρετῶδες ἐναντίον ἐστίν. οὕτω γὰρ ἀκουστέον τοῦ πο-
λέμιον, ἐπειδὴ καὶ φίλιον ἐκ μεταφορᾶς εἰώθασι λέγειν τὸ οἰκεῖον.
μεταξὺ δὲ τῶν λέξεων ἀμφοτέρων εἰρημένον τὸ κακὸν ἔνιοι μὲν ἐπὶ
τῇ τελευτῇ τῆς προτέρας ἔγραψαν, ἔνιοι δὲ ἐν ἀρχῇ τῆς δευτέρας, ὡς
ἔγω γενέσθαι τὸν λόγον τοιάνδε· τὸ πυρετῶδες πολέμιον περιόδοισιν,
ὅτι δὲ βλάπτει τοὺς πυρετίνοντας καὶ περίπατος καὶ δρομος καὶ πυρία
καὶ πάλη, πάντοθεν τὴν ἐν τῷ σώματι θερμασίαν αὐξάνοντα, οὐδεὶς ἀγνοεῖ
τῶν ὁμιλησόντων τοῖς ἔργοις τῆς τέχνης.

Πρόδικος δ' ἔοικεν οὐ μόνον λογικῆν εὐρεσιν βοημάτων ἀγνοεῖον, ἀλλὰ καὶ τήρησιν ἐμπειρικῆν. ὁ μὲν γὰρ (489) λόγος ἀπαγορεύει πόνον πόνον ἴσθαι, τουτέστι τῇ βλάβῃ τὴν βλάβην καὶ τῷ κακῷ τὸ κακόν. Ἐναντίῳ γάρ, οὐχ' ὅμοια τῇ λυπούσῃ διαθέσει προσφέρειν χρή βοηθήματα. φαίνεται δ' ἐκεῖνος ὅμοια προσάγων, εἰ γε καὶ περιπάτους καὶ πόλη καὶ ἀνατρίψει καὶ πυρὶ καὶ λιμῷ. πτρίαν δὲ πᾶσαν ἀκουστέον τὴν ἔξωθεν ἡμῶν προσπίπτουσαν θερμασίαν εἴτ' ἀπὸ πυρὸς εἴτ' ἐν λουτροῖς γένοιτο. καὶ μὴν καὶ ὁ λιμὸς ἑναντίον ἔστι τοῖς εἰρημένους, ὅκου γὰρ λιμὸς οὐ δεῖ πνεῖν. οὐ μόνον δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ῥήσεως, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀρχὴν ἄχρι τελευτῆς ὡς ἂν ἐθέλωσι γραφουσιν. ἀλλ' ἐγὼ τὰς παλαιὰς ἐροῦμαι, καὶ τὴν χαλεπωτέραν ἔχωσι τὴν ἐξήγησιν. ὁ δὲ ἐσχατόν ἐστι γεγραμμένον ἐν τῇ προκειμένῃ ῥήσει, τὸ αὐτοῖσι, τινὲς μὲ τῆς ἐπομένης ἀρχὴν ποιοῦσι, τινὲς δ' ὅλως ἀφαιροῦσι. καὶ γὰρ φαίνεται μηδὲν ἐξ' αὐτῶν πλέον τῶν εἰρημένων διδασκόμενον.

Πρόδικος (μή γραπτόν Ἡρόδικος;)

Σηλυβριανός.

λα.

Πρόδικος τούς πυρεταίνοντας ἔκτεινε
δρόμοισι, κάλησι, πυρίησι, καὶ τὸ πυρετώδες πολέμιον
λιμῷ, περιόδοισι πολλῆσι, δρόμοισιν, ἀνατρίψει, πόνον πύ-
νον αὐτοῖσι.

Γαληνού

Ἰπποκράτους καὶ
Ἱπποκράτους ἐπι-
δημιῶν. Στ.

Ἐκδ. Λειψίας
1829.

Σελ. 98 - 99-100

Καὶ ταύτην τὴν ῥῆσιν ἄλλος ἄλλως γράφει, τινὲς μὲν ὑπαλλάττοντες
τὴν λέξιν τοιάνδε, περιόδοισι, κάλησιν, ἔνιοι δ' ἐν ἀρχῇ κάλησι. τι-
νὲς δ' ἐξαίροντες τὸ κάλησιν, ἔνιοι δ' ἐν ἀρχῇ προτιθέντες λιμῷ
περιόδους μὲν οὖν καλεῖ τούς βραδεῖς περικόπους ἐπὶ πλείονα χρό-
νον ἔκτεινομένους (466) ὡς ἐν τῷ περὶ διαίτης ὁξέων αὐτὸς ἔφη .
βραδεῖαν συχνὴν περίοδον πλανήσασθαι, καὶ Πλάτων μὲν μένεται τοῦ
Προδίκου ὡς πολλοῖς περιπάτοις χραιένου. τίνος δὲ νῦν Προδίκου
μνημονεύει, πότερον τοῦ Λεοντίου ἢ τοῦ Σηλυβριανοῦ περιπτὸν ζητεῖν
ἐν ἄλλῳ γὰρ λόγῳ τὰ τοιαῦτα πάντως εἰσέρχονται. νυνὶ δ' οὐ που καιρὸς
ἱστορικῶν ζητημάτων, ὅπου καὶ τῶν γεγραμμένων τισὶν ἐξηγήσεως οὐκ
ὀλίγας περικίπντες ἀγαπῶμεν, ἐάν ἐν ὀκτώ βιβλίοις συμπληρώσωμεν
τὴν ἐξήγησιν. διὰ τὴν δὲ μέμφεται τὸν Πρόδικον αὐτὸς ἐδήλωσεν εἰπὼν
τὸ πυρετώδες πολέμιον εἶναι περιόδοισιν ἢ λιμῷ, δηλονότι καὶ
τοῖς ἄλλοις δ' κατέλεξε, καὶ γὰρ ταῖς κάλαις καὶ τῇ πυρίᾳ καὶ τῇ
ἀνατρίψει τὸ πυρετώδες ἐναντίον ἐστίν. οὕτω γὰρ ἀκουστέον τοῦ πο-
λέμιον, ἐπειδὴ καὶ φίλιον ἐκ μεταφορᾶς εἰώθασι λέγειν τὸ οἰκεῖον.
μεταξὺ δὲ τῶν λέξεων ἀμφοτέρων εἰρημένον τὸ κακὸν ἔνιοι μὲν ἐπὶ
τῇ τελευτῇ τῆς προτέρας ἔγραψαν, ἔνιοι δὲ ἐν ἀρχῇ τῆς δευτέρας, ὡς
ἔγω γενέσθαι τὸν λόγον τοιάνδε· τὸ πυρετώδες πολέμιον περιόδοισιν,
ὅτι δὲ βλάπτει τούς πυρετίνοντας καὶ περίπατος καὶ δρόμος καὶ πυρία
καὶ κάλη, πάντοθεν τὴν ἐν τῷ σώματι θερμότητα ἀξάνοντα, οὐδεὶς ἀγνοεῖ
τῶν ἀμιλησίων τοῖς ἔργοις τῆς τέχνης.

Προδικος δ' ἔοικεν οὐ μόνον λογικὴν εὐρεσιν βοημάτων ἀγνοεῖον, ἀλλὰ καὶ τήρησιν ἐμπειρικὴν. ὁ μὲν γάρ (489) λόγος ἀπαγορεύει πόνον πόνον ἰᾶσθαι, τουτέστι τῇ βλάβῃ τὴν βλάβην καὶ τῷ κακῷ τὸ κακόν. Ἐναντίω γάρ, οὐχ' ὅμοια τῇ λυπούσῃ διαθέσει προσφέρειν χρή βοηθήματα. φαίνεται δ' ἐκεῖνος ὅμοια προσάγων, εἰ γε καὶ περιπάτους καὶ πάλῃ καὶ ἀνατρίψει καὶ πυρίω καὶ λιμῷ. πτρίαν δέ πᾶσαν ἀκουστέον τὴν ἔξωθεν ἡμῖν προσπίπτουσαν θερμασίαν εἴτ' ἀπὸ πυρός εἴτ' ἐν λουτροῖς γένοιτο. καὶ μὴν καὶ ὁ λιμός ἐναντίον ἐστὶ τοῖς εἰρημένοις, ὅκου γάρ λιμός οὐ δεῖ πονεῖν. οὐ μόνον δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ῥήσεως, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀρχὴν ἄχρι τελευτῆς ὡς ἂν ἐθέλωσι γραφουσιν. ἀλλ' ἐγὼ τὰς παλαιὰς ἐροῦμαι, καὶ τὴν χαλεπωτέραν ἔχωσι τὴν ἐξηγήσιν. ὁ δὲ ἐσχατόν ἐστι γεγραμμένον ἐν τῇ προκειμένῃ ῥήσει, τὸ αὐτοῖσι, τινές μὲ τῆς ἐπομένης ἀρχὴν ποιοῦσι, τινές δ' ὅλως ἀφαιροῦσι. καὶ γὰρ φαίνεται μηδὲν ἐξ' αὐτῶν πλεον τῶν εἰρημένων διδασκόμενον.

Προδικός (μή γραπτέον Ἡρόδικος;)

Σηλυβριανός.

λα΄

Προδικός τούς πυρεταίνοντας ἐκτείνει
δρομοίσι, πάλησι, πυρίησι, καὶ τὸ πυρετώδες πολέμιον
λιμῶ, περιόδοισι πολλῆσι, δρομοῖσιν, ἀνατρίψει, πόνον πό-
νῳ αὐτοῖσι.

Γαληνοῦ

Ἵποκράτους καὶ

Ἵπποκράτους Ἐπι-
δημιῶν. Στ.

Ἐκδ. Δειψίνας
1829.

Σελ. 98 - 99-100

Καὶ ταύτην τὴν ῥῆσιν ἄλλος ἄλλως γράφει, τινὲς μὲν ὑπαλλάττοντες
τὴν λέξιν τοιάνδε, περιόδοισι, πάλησιν, ἐνιοὶ δ' ἐν ἀρχῇ πάλησι. τι-
νὲς δ' ἐξαίροντες τὸ πάλησιν, ἐνιοὶ δ' ἐν ἀρχῇ προετιθέντες λιμῶ
περιόδους μὲν οὖν καλεῖ τοὺς βραδεῖς περιπάτους ἐπὶ πλείονα χρό-
νον ἐκτεινομένους (466) ὡς ἐν τῷ περὶ διαίτης ὁξέων αὐτὸς ἔφη .
βραδεῖαν συχὴν περίοδον πλανηθῆναι, καὶ Πλάτων μὲν μέμνηται τοῦ
Προδικίου ὡς πολλοῖς περιπάτοις χρωμένους, τίνος δὲ νῦν Προδικίου
μνημονεύει, πότερον τοῦ Διονυσίου ἢ τοῦ Σηλυβριανοῦ περιτόν ζητεῖν
ἐν ἄλλῳ γὰρ λόγῳ τὰ τοιαῦτα πάντως διερχομαι. νυνὶ δ' οὐ που καιρὸς
ἱστορικῶν ζητημάτων, ὅπου καὶ τῶν γεγραμμένων τισὶν ἐξηγήσεως οὐκ
ὀλίγας περιχίπτοντες ἀγαπῶμεν, ἐὰν ἐν ὀκτώ βιβλίοις συμπληρώσωμεν
τὴν ἐξήγησιν. διὰ τί δὲ μέμφεται τὸν Προδικίον αὐτὸς ἐδήλωσεν εἰπὼν
τὸ πυρετώδες πολέμιον εἶναι περιόδοισιν ἢ λιμῶ, δηλονότι καὶ
τοῖς ἄλλοις ἢ κατέλεξε, καὶ γὰρ ταῖς παλαιαῖς καὶ τῇ πυρίᾳ καὶ τῇ
ἀνατρίψει τὸ πυρετώδες ἐναντίον ἐστίν. οὕτω γὰρ ἀκουστέον τοῦ πο-
λέμιον, ἐπειδὴ καὶ φίλιον ἐκ μεταφορᾶς εἰδῆσθαι λέγειν τὸ οἰκεῖον.
μεταξὺ δὲ τῶν λέξεων ἀμφοτέρων εἰρημένον τὸ κακόν ἐνιοὶ μὲν ἐπὶ
τῇ τελευτῇ τῆς προτέρας ἔγραψαν, ἐνιοὶ δὲ ἐν ἀρχῇ τῆς δευτέρας, ὡς
ἔβα γενέσθαι τὸν λόγον τοιάνδε· τὸ πυρετώδες πολέμιον περιόδοισιν,
ὅτι δὲ βλάπτει τοὺς πυρεττόντας καὶ περίπατος καὶ δρόμος καὶ πυρία
καὶ πάλη, πάντοθεν τὴν ἐν τῷ σώματι θερμασίαν ἀυξάνοντα, οὐδεὶς ἀγνοεῖ
τῶν ὁμιλησάντων τοῖς ἔργοις τῆς τέχνης.

Προδικός δ' ἔοικεν οὐ μόνον λογικῆν εὐρεσιν βοημάτων ἀγνοεῖον, ἀλλὰ καὶ τήρησιν ἐμπειρικῆν. ὁ μὲν γάρ (489) λόγος ἀπαγορεύει πόνον πόνον ἰσθαι, τουτέστι τῇ βλάβῃ τὴν βλάβην καὶ τῷ κακῷ τὸ κακόν. ἐναντίῳ γάρ, οὐχ' ὅμοια τῇ λυπούσῃ διαθέσει προσφέρειν χρή βοηθήματα. φαίνεται δ' ἐκεῖνος ὅμοια προσάγων, εἰ γε καὶ περιπάτους καὶ πάλη καὶ ἀνατρίψει καὶ πυρὶ καὶ λιμῷ. πύρην δὲ πᾶσαν ἀκουστέον τὴν ἔξωθεν ἡμῶν προσπίπτουσαν θερμασίαν εἴτ' ἀπὸ πυρὸς εἴτ' ἐν λουτροῖς γένοιτο. καὶ μὴν καὶ ὁ λιμὸς ἐναντίον ὅστις τοῖς εἰρημένοις, ὅκου γὰρ λιμὸς οὐ δεῖ πονεῖν. οὐ μόνον δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ῥήσεως, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀρχὴν ἄχρι τελευτῆς ὡς ἂν ἐθέλωσι γραφουσιν. ἀλλ' ἐγὼ τὰς παλαιὰς ἐροῦμαι, καὶ τὴν χαλεπωτέραν ἔχουσι τὴν ἐξήγησιν. ὁ δὲ ἐσχατόν ἐστι γεγραμμένον ἐν τῇ προκειμένῃ ῥήσει, τὸ αὐτοῖσι, τινὲς μὲ τῆς ἐπομένης ἀρχὴν ποιοῦσι, τινὲς δ' ὄλιγος ἀφατροῦσι. καὶ γὰρ φαίνεται μηδὲν ἐξ' αὐτῶν πλέον τῶν εἰρημένων διδασκόμενον.

Πρόδιος (μὴ γρασίδιον Ἡρόδιος;)
Συμβριανός.

Πρόδιος 98 κυρταίνοντες

Γαλιλῶν
Ὑπερνήματα
ἔρ. Ἰσοκράτους
Ἐπιστολῶν
29.
ἐκδ. Νεφέας
1999
29 98 99

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Προς τας Εγγαίας ή αβελίνας εκδότας των Ελληνικών

Εργασίαι Κηρύσει

Έγραψαν υπό θινάς των Εγγυών τους συγγενή των των υιοί ή ή ο.
ρωτάτε τωσούτατος προέδωκε εν τωσ εισσεύχον αιδής εν δρ έμνη
εΐπον ή ή ος εν εν ενδότης ή ος ος
οικετόμενα α τρώδινον των Εγγυολιανών, εν ενδότης

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ